

Cuplul din vecini

Traducere din engleză de Mihaela Buruiană

În seara înaintea sărbătorii Crăciunului, într-o casă din suburbia din New York, o femeie îmbrăcată în costum de dormit se întinde pe patul ei și se uită prin ferestrele deschise către grădină. În mijlocul grădinii, în apropierea unei casă de lemn, unde se joacă un copac, se vede o femeie în costum de baie și cu părul scurt, care se întinde pe grădină. Această femeie este Cynthia, soția lui Marcus, un om de afaceri care își dorește să devină unul dintre cei mai mari magnaniști din lume. În același seara, într-o altă casă din suburbia din New York, în apropierea unei biserici, într-o cameră de la etaj, se întâlnește un om și o femeie. El este un om de afaceri, Graham, și ea este o femeie — Anne, fiica lui Marcus. Aceștia sunt amândouă căsătoriți și au copii. În urmă cu puțin timp, Graham și Anne au ajuns să se întâlnesc și să devină prieteni. În primăvara anului trecut, Graham și Anne au decis să se căsătorească.

Cynthia și Marcus — o casă din suburbia din New York — și el ei singur — Anne, fiica lui Graham — soțul înimii ei și al Cynthiai — o prietenă festivă din casă. Cynthia și Anne sunt amândouă căsătorite și amândouă au mult de elă când se aperează în fața publicului. Aceste trei femei sunt deosebit de frumoase și sunt cunoscute în suburbia din New York.

Capitolul unu

Anne simte cum acidul gastric î se agită în stomac și î se ridică în gât. Capul î se învârte. A băut prea mult. Cynthia i-a turnat în pahar fără măsură toată seara. Anne voise să-și impună o limită, dar a scăpat situația de sub control. Nu știa cum altfel să facă față serii. Acum habar nu are cât vin a băut la această petrecere interminabilă. Dimineață va trebui să se mulgă și să arunce laptele.

Simte că se topește în căldura noptii de vară și își privește gazda cu ochii mijiji. Cynthia flirtează pe față cu soțul lui Anne, Marco. De ce acceptă Anne aşa ceva? De ce Graham, soțul Cynthiei, îi permite? Anne e furioasă, dar neputincioasă. Nu știe cum să pună capăt scenei fără să pară disperată și ridicolă. Toți sunt cam piliți. Așa că ignoră totul, fierbând în tăcere, și soarbe din vinul pus la rece. Anne nu a fost educată să facă o criză, nu e genul ei să atragă atenția asupra propriei persoane.

Cynthia, în schimb...

Toți trei — Anne, Marco și Graham, soțul manierat al Cynthiei, — o privesc fascinați. Marco, mai ales, pare că nu-și poate lua ochii de la ea. Cynthia se apropiе cam mult de el când se apleacă să-i umple paharul, cu

decolteul atât de adânc, încât Marco efectiv intră cu nasul în el.

Anne își amintește că Cynthia flirtează cu toată lumea. Cynthia arată revoltător de bine, aşa că pare că nu se poate abține.

Dar cu cât Anne îi privește mai mult, cu atât se întreabă mai serios dacă nu cumva chiar se petrece ceva între Marco și Cynthia. Anne nu a mai avut suspiciuni de genul acesta până acum. Poate că alcoolul o face paranoică.

Nu, hotărăște ea, nu s-ar comporta aşa dacă ar avea ceva de ascuns. Cynthia flirtează mai mult decât Marco; el este fericitul destinatar al interesului ei. La rândul lui, Marco este extrem de arătos — cu părul lui brunet, ciulifulit, ochii căprui și zâmbetul fermecător, mereu a atras atenția. Fac un cuplu ieșit din comun, Cynthia și Marco. Anne își spune să înceteze. Își spune că sigur că Marco îi e fidel. Știe că este absolut devotat familiei. Ea și copilul reprezintă totul pentru el. Va fi alături de ea indiferent ce s-ar întâmpla — Anne mai ia o gură de vin —, indiferent cât de prost ar sta lucrurile.

Însă, privind-o pe Cynthia aplecată peste soțul ei, Anne devine din ce în ce mai neliniștită și mai bosumflată. Încă mai are vreo zece kilograme de dat jos după sarcină și au trecut deja șase luni de când a născut. Credea că până acum avea să revină la silueta de dinainte de sarcină, dar se pare că asta durează un an, cel puțin. Nu trebuie să se mai uite la tabloidele de lângă casa de marcat din alimentară și să se compare cu toate vedetele alea devenite mame, care își iau antrenori personali și arată fantastic după doar câteva săptămâni.

Totuși, chiar și în formă maximă, Anne n-ar putea niciodată să concureze cu Cynthia, vecina ei mai înaltă,

mai bine proporționată, cu picioarele ei lungi, cu talia subțire și sănii mari, cu pielea de porțelan și cu părul negru ca smoala, ce i se revarsă pe umeri în cascadă. În plus, Cynthia arată întotdeauna ca scoasă din cutie, cu tocuri înalte și haine sexy, chiar și pentru o cină acasă cu încă un cuplu.

Anne nu poate să fie atentă la conversație. O ignoră și privește fix șemineul din marmură sculptată, identic cu cel din sufragerie ei, aflată de partea cealaltă a peretelui comun pe care ea și Marco îl împart cu Cynthia și Graham. Locuiesc în case de cărămidă, lipite între ele și însirate de-a lungul străzii, tipice pentru partea nordică a New Yorkului, construite solid la sfârșitul secolului al nouăsprezecelea. Toate casele din sir sunt asemănătoare — în stil Italianate¹, restaurate, scumpe — numai că aceea în care locuiesc Anne și Marco se află la capătul sirului, iar fiecare dintre ele se deosebește prin mici detalii decorative; fiecare e o capodoperă de sine stătătoare.

Anne se întinde stângaci să-și ia telefonul mobil de pe masa din sufragerie și se uită la ceas. E aproape unu noaptea. S-a dus să vadă ce face copilul pe la miezul noptii. Apoi s-a dus Marco, la doisprezece și jumătate. Pe urmă, el a ieșit la o țigară în curtea din spate cu Cynthia, în timp ce ea și Graham au stat cam stingheri la masa plină de vase murdare, făcând conversație prețioasă. Ar fi trebuit să iasă în curte cu ei; poate adia briza. Dar nu a ieșit, pentru că lui Graham nu-i plăcea să stea în fum de țigară și ar fi fost o lipsă de politețe sau cel puțin de considerație din partea ei să-l lase pe Graham acolo, singur la propria petrecere. Așa că a rămas cu el. Graham,

¹ Stil arhitectural apărut în Marea Britanie la începutul secolului al XIX-lea, inspirat din Renașterea italiană și devenit foarte popular în Statele Unite. (N.t.)

membru al elitei albe, protestante, ca și ea, este impecabil de politicos. Motivul pentru care se căsătorise cu o târfa ca Cynthia rămânea un mister. Cynthia și Marco s-au întors din curte în urmă cu câteva minute, iar Anne își dorește cu disperare să plece, chiar dacă toți ceilalți încă se distrează.

Aruncă o privire la monitorul copilului, așezat în capătul mesei, cu luminița roșie strălucind ca vârful unei țigări. Ecranul este spart — l-a scăpat pe jos acum câteva zile și Marco nu a apucat să-l înlocuiască — dar sunetul încă funcționează. Brusc, este cuprinsă de îndoieri, simte că toate astea sunt aiurea. Cine se duce la o petrecere în vecini și își lasă bebelușul singur acasă? Ce fel de mamă face aşa ceva? Simte cum o copleșește agonia bine cunoscută — nu e o mamă bună.

Și ce dacă bona n-a mai putut să vină? Ar fi trebuit s-o ia pe Cora cu ei, s-o pună în țarcul portabil. Dar Cynthia a spus fără copii. Voia să fie o seară cu adulți, de ziua lui Graham. Încă un motiv pentru care Anne a ajuns să n-o mai placă pe Cynthia, deși înațainte au fost prietene bune — Cynthiei nu-i plac bebelușii. Cine spune că un bebeluș de șase luni nu este bine-venit la o petrecere? Cum de-a putut Marco s-o convingă că era în regulă? Era irresponsabil din partea lor. Se întreabă ce ar crede celealte mame din grupul ei de mămici dacă le-ar povesti asta vreodată. Ne-am lăsat bebelușul de șase luni singur acasă și ne-am dus la o petrecere în vecini. Și le imaginează pe toate rămânând cu gura căscată, tăcând stângeritor. Dar nu le va povesti niciodată. Ar fi ostracizată.

S-a certat cu Marco din cauza asta înațainte de petrecere. Când bona a sunat și a zis că nu mai poate să

Respect pentru oameni și cărți

ajungă, Anne s-a oferit să rămână acasă cu copilul,oricum nu voia să meargă. Dar Marco nici să n-audă.

— Nu se *poate* să rămâi acasă, a insistat el când se certau pe tema asta în bucătărie.

— Nu mă deranjează să rămân acasă, a zis ea, vorbind mai încet.

Nu voia ca Cynthia să-i audă prin peretele comun cum se certau dacă să meargă sau nu la petrecerea ei.

— Îți face bine să mai ieși, a contrazis-o Marco, vorbind și el încet.

Apoi a adăugat:

— Știi ce a spus doctorul.

Toată noaptea, Anne a încercat să hotărască dacă acel ultim comentariu fusese răutăcios sau pur și simplu egoist ori dacă Marco doar încercase să-o ajute. În cele din urmă, a cedat. Marco a convins-o că, dacă aveau monitorul pornit alături, puteau să audă copilul dacă se mișca sau se trezea. Aveau să vină să-l verifice din jumătate în jumătate de oră. Nu avea să se întâmpile nimic rău.

Este ora unu. Să se ducă oare la Cora sau să încerce să-l convingă pe Marco să plece? Ea vrea să meargă acasă, să se culce. Vrea ca noaptea astă să se termine.

Îl trage de braț pe soțul ei.

— Marco, îl roagă ea, ar trebui să plecăm. E ora unu.

— O, nu plecați încă! zice Cynthia. Nu e chiar aşa târziu!

E clar că ea nu vrea să se termine petrecerea. Nu vrea ca Marco să plece. Cu toate acestea, Anne e sigură că nu ar deranja-o deloc dacă ar pleca ea.

— Poate nu pentru tine, zice Anne și reușește să sune puțin înțepătată, chiar dacă e beată, dar eu trebuie să mă trezesc devreme, să-i dau copilului să mănânce.

— Săraca de tine, zice Cynthia și, cumva, asta o înfurie pe Anne.

Cynthia nu are copii, nici nu și-a dorit vreodată. Ea și Graham nu au copii pentru că aşa au ales ei.

E greu să-l convingă pe Marco să plece de la petrecere. Pare hotărât să rămână. Se distrează prea bine, dar Anne e din ce în ce mai îngrijorată.

— Încă unul, atât, îi zice Marco Cynthiei, ridicând paruhul și evitând privirea soției lui.

E într-o dispoziție ciudat de gălăgioasă în seara asta, pare aproape forțată. Anne se întrebă de ce. În ultima vreme, acasă, a fost tăcut. Distras, chiar irascibil. Dar în seara aceasta, cu Cynthia, e sufletul petrecerii. De ceva timp, Anne a simțit că ceva nu e în regulă. Dacă i-ar spune ce anume... Mai nou, nu-i spune prea multe. O ține la distanță. Sau poate se îndepărtează de ea din cauza depresiei ei, a „tristeții postnatale”. E dezamăgit de ea. Cine nu e? În seara asta, e clar că o preferă pe frumoasa, efervescentă, strălucitoarea Cynthia.

Anne vede cât e ceasul și își pierde orice răbdare.

— Eu plec. Trebuia să mă duc la copil la unu.

Se uită la Marco.

— Tu rămâi cât vrei, adaugă ea cu vocea gâtuită.

Marco o privește aspru, cu ochi scânteietori. Deodată, Anne se gândește că el nu pare deloc beat; ea, în schimb, se simte amețită. Se vor certa pe tema asta? În fața vecinilor? Serios? Anne începe să se uite în jur, căutându-și poșeta, însfăcă monitorul pentru bebeluși, își dă seama atunci că e băgat în priză și se apleacă să-l scoată, conștientă că toți cei de la masă se holbează în tăcere la fundul ei gras. Ei, n-au decât! Se simte de parcă toți s-ar alia împotriva ei, pentru că le strică cheful. Îi dau

Iacrimile, dar se stăpânește. Nu vrea să izbucnească în plâns în fața tuturor. Cynthia și Graham nu știu despre depresia ei postnatală. Nu ar înțelege. Anne și Marco nu au spus nimănui în afară de mama ei. Anne i-a făcut recent confidențe. Știe că mama ei nu va povesti nimănui, nici măcar tatălui ei. Anne nu vrea să afle nimeni altcineva și bănuiește că nici Marco nu vrea, deși el nu a spus asta. Însă e obositor să se prefacă tot timpul.

— Cât e cu spatele, îl aude pe Marco și, din tonul vocii, știe că s-a răzgândit.

— Ai dreptate. E târziu, ar trebui să plecăm, zice el.

Îl aude punându-și paharul de vin pe masa din spatele ei.

Anne se întoarce, dându-și părul din ochi cu dosul palmei. Trebuie neapărat să se tundă. Zâmbește fals și zice:

— Data viitoare, vom fi noi gazdele.

Apoi adaugă în minte: puteți să veniți la noi acasă, unde locuim cu copilul nostru, și sper să plângă toată noaptea și să vă strice cheful. Vă invit sigur când îi dau dintii.

După aceea, pleacă repede împreună. Nu au de adunat lucruri de-ale copilului, sunt doar ei, poșeta lui Anne și monitorul pentru bebeluși, pe care ea îl îndeasă în geantă. Cynthia pare deranjată de plecarea lor rapidă, Graham este neutru, iar ei ies pe ușa impresionantă de la intrare și coboară treptele. Anne se prinde de balustrada cu gravuri migăloase ca să-și păstreze echilibrul. Fac doar câțiva pași mici pe trotuar până când ajung la treptele din fața casei lor, cu o balustradă asemănătoare și o ușă la intrare la fel de impresionantă. Anne merge puțin mai în față lui Marco, fără să spună nimic. Poate nici n-o să-i

mai spună ceva tot restul serii. Urcă scările și se oprește brusc.

— Ce? zice Marco încordat, ajungând-o din urmă.

Anne se holbează la ușa de la intrare, care este vizibil întredeschisă.

— Sunt sigură că am încuiat-o! zice Anne cu o voce ascuțită.

— Poate ai uitat, spune Marco hotărât. Ai băut mult...

Dar Anne nu-l ascultă. E înăuntru și aleargă în sus pe scări, apoi pe holul care duce la camera copilului, cu Marco urmând-o îndeaproape.

Când ajunge la camera copilului și vede pătuțul gol, scoate un tipăt.